

Mednarodna refleksija o solidarnosti

Shalom

Šolske sestre de Notre Dame

januar 2012

Solidarnost s priseljenci

Uvod

Priseljenci so osebe, ki zapustijo svojo deželo in gredo v nove kraje iskat nove priložnosti. Nekateri zapustijo svojo deželo s svojo družino in gredo v kraj, kjer morejo zaslužiti za preživetje. Nekateri zapustijo svojo deželo, da najdejo zaposlitev in dobijo denar, ki ga pošiljajo nazaj domov svoji družini in sorodnikom. Nekateri pa zapustijo svojo deželo zato, da se izognejo preganjanju in krivičnemu ravnanju z njimi.

Klic k molitvi

“Obvezujemo se: raziskovati in seznanjati se z zapletenostjo ekonomskih, socialnih in političnih vzrokov revščine, ko si prizadevamo za odpravo krivičnih struktur; spremeniti tiste osebne in skupne izbire, ki vodijo k izkoriščanju zemlje in k osiromašenju drugih; delati proti krivicam preko vzgoje, ki je izziv in ki osvobaja” (Klic 20. generalnega kapitlja). Več let smo si prizadevale imeti skrbi ubogih za svoje. Nadaljujmo po tej poti.

Izkušnja

Priseljenci so manjšinske skupine, ki imajo manj ekonomskih, političnih in družbenih priložnosti kot člani prevladujoče skupine. Skupine manjšin se razvijejo, kadar ljudje zapustijo svojo domovino in se naselijo v drugi družbi iz mnogih in različnih razlogov. Za mnoge ljudi je zelo težko 'izpuliti' korenine v svoji rodni deželi in oditi v tujo deželo. Izseliijo se, da se izognejo lakoti, da bi dobili priložnost za boljšo službo, da bi imeli boljše življenje in jim ne bi bile odvzete pravice. Za svoje otroke želijo mnogo boljše življenje.

Priseljenci so dali ogromen prispevek kulturi in ekonomiji svoje “nove dežele“. Ti prispevki so bili narejeni z mnogimi težavami. Kljub vsemu pa so priseljenci hvaležni za priložnosti izboljšanja lastnega življenja in življenja svojih družin.

Premišljevanje

Kot vzgojiteljice, socialne delavke in tiste, ki spremljamo uboge, imamo izkušnjo dela z revnimi. Premišljevanje Svetega pisma, Družbenega nauka Cerkve in naše lastno izkustvo osvetljujejo naš pogled na položaj priseljencev.

“Bil je pa neki mladenič iz Betlehema v Judu, iz Judove rodbine. Bil je levit in je tamkaj bival kot tujec. Ta mož je šel iz mesta, iz Betlehema v Judu, da bi se naselil kot tujec, kjer bi našel kako mesto. Ko je tako prehodil svojo pot, je prišel na Efrájimsko pogorje v Mihovo hišo. Miha mu je rekel: »Od kod prihajaš?« Levit mu je rekel: »Iz Betlehema v Judu. Prihajam sem, da bi se naselil kot tujec, kjer bi kaj našel.« Miha mu je rekel: »Ostani pri meni in mi boš oče ter duhovnik. Ob določenih dneh ti bom dal deset srebrnikov, potrebno obleko in živež.« Tako je levit prišel tja.

Levit je bil voljan prebivati z možem; in mladenič mu je bil kakor eden izmed njegovih sinov. Potem je Miha posvetil levita in mladenič mu je bil duhovnik ter ostal v njegovi hiši.

Miha je namreč rekel: »Zdaj vem zagotovo, da mi bo Gospod naklonjen, kajti levita imam za duhovnika« (Sod 17, 7-13).»

Jezus je izkusil trpljenje izgnanstva kot otrok, v svojem apostolskem delu pa življenje priseljence: potovanja, učenje, ozdravljanje in oznanjanje Božjega kraljestva sprejemanja, ljubezni in odrešenja za vse ljudi. Ker ni imel svojega bivališča, je računal na gostoljubnost drugih. Ljubezen in skrb, ki jo kažemo do tujcev, bo temelj naše sodbe: “Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli” (Mt 25,35).

“Z naše perspektive redovnic bi morda želele videti svet kot povezano skupnost, kjer je vse in so vsi med seboj povezani. Vseeno pa se ne moremo izogniti dejstvu, da je svet danes *razdrobljen* zaradi svojih rasnih razlik, konfliktov med različnimi etničnimi skupinami in narodnostmi, različnimi kulturami in religijami in filozofijami življenja. Nesposobnost obravnavanja razlik, razen s sovražnostjo in nasiljem, uničuje družine, kulture, družbe in dejansko tudi sam planet” (dokument Prepoznavamo nove razmere, Okrožnica 03/08, 1.B.).

“Za uresničitev plodne občestvene pastore bo koristno posodobiti tradicionalne strukture pozornosti do priseljencev in beguncev ter jih združiti s tistimi, ki na spremenjene okoliščine, v katerih različne kulture in narodi prihajajo v medsebojni stik, odgovarjajo na bolj ustrezen način. ... Krščanske skupnosti naj posebno pozornost namenijo tujim delavcem in njihovim družinam, tako da jih spremljajo v molitvi ter izkažejo solidarnost in krščansko ljubezen; ovrednotijo naj to, kar nas vzajemno bogati ter spodbujajo nove politične, ekonomske in socialne projekte, ki bodo olajšali spoštovanje dostojanstva vsakega človeka, varstvo družine, dostop do dostojanstvene nastanitve, delovnega mesta in socialne pomoči”(Poslanica papeža Benedikta XVI. za 98. svetovni dan priseljencev in beguncev, 15. januarja 2012, iz 6. in 9. odstavka)

Dejanje

- Molite za priseljence.
- Poizvedite, ali so priseljenci v vašem okolju.
- Z drugimi podelite poziv priseljencev, da bi pomagali bolje razumeti, zakaj priseljenci zapuščajo svojo lastno deželo.

Sklepna molitev

Bog nam je zatočišče in moč,
pomoč v stiskah, vedno navzoča.

Zato se ne bojimo, ko se zemlja spreminja
in se gore majejo v osrčju morja;

najsi hrumijo in se penijo njegove vode,
najsi se tresejo gore ob njegovem vzdigovanju (Ps 46, 2-4).